

SLOVENSKI NAROD.

Štampa vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računati se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne osira. — Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se ostanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národná Tiskarna“ telefon št. 85.

Hinavstvo!

Izpod Pohorja, 22. junija.

Dne 9. junija t. l. sta duhovnika Medved in Korošec z Vencajzem v Slov. Bistrici ustanovila novo kat.-pol. društvo. V poročilu o tej akciji imenuje „Slovenski Gospodar“ mariborsko politično društvo „najbolj nedelavno“. Res je. Kdo pa je to društvo vodil? Duhovnik dr. L. Gregorec dolgo let. Ali niso bili še drugi duhovniki v odboru? Zakaj pa so gospodje to na shodu zamolčali? G. prefekt Korošec živi tudi že dolgo v Mariboru; zakaj pa se ni za društvo bolje brigal, zakaj pa mu ni dal več življenja? Zakaj se dosihdob s tovariši ni brigal „z večjo vmeno“, saj za ljudstvo mariborskega sodniškega okraja, v kojega sredini živi?

Kritikovati, zabavljati, to je poceni in lahko delo. Toda nič ne izda. Postopanje pa je hinavsko, duhovnik in prefekt Korošec bi se ga moral sramovati! Zakaj pa se je v Slovenski Bistrici molčalo „o nedelavnosti“ poslanca-duhovnika G. Lendovška, kateri stanuje v okraju? Ali župniku Medvedu in prefektu Korošcu ni znano, da poslanec Lendovšek še živi, da ima še mandat, da pa se za volilce ne zmení, ampak da po „jasnem“ načrtu „boža“ le tercijalke svoje župnije? Ali se od tega gospoda ne upata tirjati, da vendar jedenkrat javno nastopi, kamoli, da odločno nastopi?

In geslo „Proč od Gradca“, ali ga imajo edinole deželni poslanci uresničiti? So-li ti vse delo na političnem polju vzeli v zakup? Kaj naj bi pa ti storili, da bi mogli priti pod „častnimi pogoji“ zopet v deželni zbor? Ali župniku Medvedu in prefektu Korošcu ni znano, da je to vse preprečil dr. Žlindra in njegova prijatelja vitez Berks in dekan Žičkar, ker so preprečili, da bi nastal na Dunaju jednoten hrvatsko-slovenski klub vseh jugoslovanskih poslancev, katerega bi morala vlada poslušati, upoštevati. V Slovenski Bistrici očital je kaplan in prefekt deželnim poslancem, da delajo politiko „brez jasnega načrta in brez potrebne vstrajnosti“. Dokazal tega ni. Mi

pa vprašamo: Kaka pa je politika dr. Žlindre, Berksa i. dr. na Dunaju? Jasno in vstrajno spletkarjenje! Če si upa vitez Berks sklep celega kluba desavuirati in javno neresnico trditi, kakor kaže aféra o kvoti, in to ni jedini slučaj, ali ni to lopovstvo, da si človek grškega misliti ne more?

In take poslance naj drugi klubi spoštujejo, naj se vladá na njih ozira? Kaj takega tirjati, je naravnost bedasto! Bič vzeti in take individue zapoditi tja, od koder so prišli, to bi bilo primerno! V Slovenski Bistrici se je igrala komedija hinavcev. Igralce in njih besede si je treba zapomniti, ker prišel bode dan obračuna!

Naše železnice.

(Govor poslanca Ivana Plantana v 59. seji poslanske zbornice dne 10. junija t. l.)

II.

Sedaj mi je povoriti o drugi dolenski železnici, to je o lokalni železnici iz Trebnjega v Trzišče z vlačilno železnico k premogokopu v Št. Janžu.

Predpriprave za to železnico, oziroma za nje zagotovitev so popolnoma dovršene, ali v zvezi temu se ta železnica ni sprejela v predloženi zakonski načrt.

To dejstvo govori jako jasno, da dežela kranjska ni deležna posebne blagonaklonjenosti železniške uprave, oziroma visoke vlade.

Ker se tudi v železniškem odseku ni vpošteval ad št. 814 prilog v tej visoki zbornici stavljeni predlog, in ker skoro ni upati, da bi visoka zbornica že sedaj sklenila, zagotoviti to vevlačno lokalno železnico, dovoljujem si, visoko vlado s tem novič na to važno progo kar najnujnejše opozoriti, da jo sprejme v prihodnji zakonski načrt.

Ta železnica je vled tega velike važnosti, ker naj odpre plodovito mirnsko dolino in omogoči izkoriščanje ondotnih zakladov premoga v Št. Janžu, kar je za industrijo in obrtnost velikega pomena.

Priporočam zategadelj prav toplo, naj

se sprejme resolucija, ki je navedena v poročilu železniškega odseka pod št. 35.

Končno mi je izpregovoriti o tretji železnici, to je Kranj-Tržišč.

Tudi glede te železnice moram naglašati, da je popolnoma zrela za rešitev, ker so že rešena vsa tehniška in finančna predvprašanja, tako da bi se bila zagotovitev te proge lahko sprejela v predloženi zakonski načrt. Doslej se je vedno naglašalo, da pojde druga železniška zveza s Trstom skozi Trzišč in bo vsled tega treba napraviti kolodvor. Zdaj je to vprašanje drugače rešeno, ker se železnica ne dotika Trzišča, nego gre od Jesenic v Bohinj.

Ker spada Tržišč mej tista mesta na Kranjskem, kjer je največ industrije, ker se poteguje za železnico že 30 let, ker se industrija brez železnice ne more razviti, je vendar naravno, da se že mora enkrat zgraditi lokalna železnica iz Kranja v Trzišč, in da se že mora ugoditi tej želji Trzišča, ondotnih industrijalcev in obrtnikov.

Jaz in moji somišljeniki moramo torej v odsekovem poročilu sub 1. navedeno resolucijo, s katero se vlada pozivlja, da vsprejme tudi to železnico v zakonski načrt o zagotovitvi lokalnih železnic, ki se predloži za l. 1902., kar najtopleje priporočati visoki zbornici, da jo sprejme.

Pridržujem si pravico, pri § 1. staviti predlog: „Železnico Tržišč-Kranj je sprejeti mej tiste proge, katerih izvršitev je še v letu 1901. zagotoviti.“

Tudi resolucijo tovariša Spindčiča z dne 14. marca 1901 glede železnice Hrpolje-Jordani, eventualno Opatija, Voloska si dovoljujem priporočiti, ker bi se s to progo ustvarila najkrajša zveza mej Trstom in izhodom Istre. Eventualno naj se zgradi ta proga, ne da bi imela zvezo z južno železnico.

Končno si dovoljujem še v imenu tovariša dra. Ploja, ki je sicer oglašen pri današnji razpravi, pa najbrž ne pride na vrsto, izpregovoriti nekaj besed.

Na razpravi stoječa predloga omenja tudi z zakonom o lokalnih železnicah z

dne 22. julija 1894., drž. zak. št. 129, zagotovljeno lokalno železnico od Št. Jurja (Grobelno) do štajerske meje. Predloga obsega glede nje samo nevažno določbo finančialnega značaja, proti katere določbe meritorni vsebini ni ničesar ugovarjati.

Posredno pa daje ta določba povod, opozarjati visoko vlado, da se zgradba te že v lokalnoželeznični program za leto 1894. sprejete proge še do danes ni začela, kaj še izvršila.

Ta lokalna železnica naj bi tekla od postaje Št. Jur ob južni železnici čez Šmarje, Slatino-Rogatec in čez štajersko deželno mejo v Krapino na Hrvaškem.

Dasi je financiranje tiste proge, ki naj teče po štajerskih tleh, že davno zagotovljeno, se z zgradbo vendar ne more začeti, ker se vsled malomarnosti hrvatske, oziroma ogrske vlade še vedno ni dognalo vprašanje o financiranju tiste proge, ki bo tekla po hrvatskih tleh.

Merodajni krogi atrakcijskega okrožja te lokalne železnice se z vso vmeno zavzemajo, da bi se že začelo z zgradbo, ker so prepričani, da bi ta proga bila znamenito sredstvo za gospodarsko povzdigo celega atrakcijskega okrožja te železnice.

Opozarjati je pa še tudi na to, da sta zlasti šmarski in rogatsko-slatinski okraj jako revna in je položaj kmetijskega prebivalstva v obeh okrajih zelo žalosten.

Trtna uš je vinograde skoro uničila. Peronospora in oidium se močno širita in oškodujeta nove nasade, a boj proti tema škodljivcem proizvoda velike izdatke; toča in slana se vsako leto ponavljata, njima pa se pridružujejo z neko rednostjo leto za letom ponavljajoče se povodnji Sotle, ki na senu in na poljskih pridelkih veliko škodo prevzročajo.

Mislím, da bo zadostoval ta kratki popis v dokaz, da je zlasti kmetško prebivalstvo šmarskega in rogatskega okraja v jako neugodnem položaju in je pomoč nujno potrebna, ako naj zadolženje ne napreduje tako, da se bo ljudstvo začelo izseljevati.

LISTEK.

Slučaj in neverjetnost.

Nekoliko protikritike.

Jaz sem bil vedno tega mnenja, da ne pišimo kritike samo za to, da izpolnimo bolj ali manj prijetno dolžnost, temveč v prvi vrsti iz tega vzroka, da koristimo stvari. Baš radi tega pa po moji misli ni samo umestno, temveč naravnost hasnovito, ako pisatelj semtertja malce reagira na kako kritiko. Na ta način se bistrijo pojmi, pospemo se laglje do pozitivnega naziranja in izognemo marsikateremu nesporazumu!...

A mene je privedlo tudi še nekaj drugega do tega, da se hočem baviti nekoliko s kritiko, ki se je izrekla o povesti „Z viharja v zavetje“. Pisatelj je včasih primoran potegniti se zase iz tega vzroka, da brani in zagovarja tiste, ki so spravili njegovo delo v svet! Pri nas imajo razna slovstvena podjetja napram kritiki jako težavno stališče in nič čudnega ni, da nahajamo v novjšem času v listih, ki so prinašali prej samo izvirne reči, tudi prevode in da nam tudi „Slovenska matica“ obljubuje zopet prevode. „Kar je odobrila kritika drugje, nad tem se vendar pri nas ne bo izpotikala!“ tako se

menda tolažijo dotični faktorji. Da bi se le ne varali!... Še vedno mi je na smeh, kadar se domislim, s kakim obrazom so sprejeli nekateri prvo prevedeno povest v „Lj. Zvonu“! „Kaj takega tudi pri nas kmalu kdo spiše!“ se je vsklikalo na tej in oni strani. Čudno! V izvirniku bi jim bila stvar morda ugajala, a ko so jo čitali v domačem jeziku, jim ni bila všeč!... No, za domače pisatelje je le dobro, če doživijo čitajoče občinstvo včasih kako tako razočaranje! In takega razočaranja bi bilo še več, ako bi bilo pri nas še več samostojne sodbe, nego jo je.

Mimogrede naj omenim, da se jaz ne navdušujem tako za prevode, kakor nekateri drugi in sicer ne morda, ker bi se bal konkurence — pri nas se mora človek zavarovati tudi zoper taka sumničenja — temveč iz drugega, dasi nič manj egoističnega vzroka. Mi Slovenci, ki poznamo ptuje jezike, nismo navezani tako na prevode, kakor n. pr. Nemci, da, lahko trdim da so nam prevodi baš radi tega nepotrební, ker čitamo nemško! Kolikokrat pa se primeri, da dobim slovenski prevod v roke, ne da bi bil dotično stvar že v nemščini čital?... Človek seveda navzlic temu rad kupi slovensko knjigo, a še rajše bi jo, če bi mu nudila kaj novega, nepoznanega!... Tisti, ki mislijo, da izpodrinejo pri nas kdaj slovenski prevodi nemško

knjigo, se grozno varajo! Da, ko bi bili s prevodi mi ravno tako nagli, kakor so drugi narodi! A preden se je prevedela pri nas kaka stvar, je drugje že zastarela!... Mislim torej, da bi morali biti tisti, ki nam hočejo postreči s prevodi, jako izbirični in da bi morali gledati zelo zelo na to, da nam podajo v resnici kaj novega!

Toda zdaj k stvari nazaj!

Kdor ocenjuje kako leposlovno delo, se mora po moji misli vprašati pod vsem: kaj je nameraval pisatelj?... Ali nam je hotel podati samo eno ali več slik iz življenja brez vsake tedence, ali pa je imel pri svojem delu tudi kako idejo, katero je hotel spraviti do veljave?... Še le potem, ko je ocenjevalatelj dognal to, ve, s kake perspektive mu je pretehtovati in soditi povest, roman, dramo, ali kar je že. Ker ima povest „Z viharja v zavetje“ jasno, da morda celo nekoliko prejasno idejo, se omejím pri svoji razpravi lahko samo na proizvode te vrste. Dva pota ima pisatelj pri takih povestih na razpolago, na dva načina se lahko bliža svojem cilju: ali tako, kakor je storil to n. pr. Tolstoj v svojem romanu „Vstajenje“, ali pa tako, kakor je postopal Zola v svojem romanu „Plodovitost“. Oba ta dva romana imata svojo idejo, a izvedena sta vsak po svoje, za to pa tudi očinkujeta precej različno. Zola je hotel dovesti

svojo idejo do zmage, njegova povest je vsled tega lepo zaokrožena, končuje se z bleščajočo apoteozo na dotično idejo — a posledica tega je polno neverjetnosti, pretiravanj in anahronizmov! Neverjetne so že temeljne podmene, na katerih sloni cela zgradba tega romana, neverjeten in naravnost nemogoč je tudi konec tistega!... Da, reči se mora, da se gode baš v tem Zolovem romanu čudeži, kajti če bi glavni junak te povesti desetkrat za vrstjo zadel glavni dobiček, pa bi še ne bilo toliko sreče, kakor jo ima pri svojem podjetju in pri svojih otrocih!...

Stvar pa se razvija tudi lahko tako kakor v „Vstajenju“. Tolstoj se je držal bolj življenja in realnosti nego Zola, njemu ni bilo toliko na tem, da dovede svoje ideje do zmage, nego da pove svoje misli o gotovih stvareh. Zaradi tega pa postaja njegov roman mestoma dolgočasen, in ostane, rekel bi, nekako epizodičen, ker nima pravega konca... In navzlic temu je tudi Tolstojev roman malce neverjeten! Jaz sem uverjen, da bi se pri nas ves svet rogaj pisatelju, ki bi o visokem aristokratu, o možu, ki je doma v najodličnejših krogih pripovedoval, da resno hrepeni po tem, da bi se poročil z vlačugo tako nizke vrste, kakor je Mallova! Vse bi trdilo: „Kaj takega ni na celém svetu mogoče!“... Zakaj navajam

Merodajni krogi Spodnjega Štajerja so uverjeni, da bi zgradba lokalne železnice št. Jurij (Grobčno) čez Šmarje, Rogatec-Slatina do Krapine prinesla ljudstvu v več ozirih pomoč.

Zgradba bi dala priliko dobiti delo in zaslužek, železnica bi olajšala prodajo kmetijskih pridelkov in povečala njih ceno, in končno bi narasel promet tujcev v okrajih Šmarje, Rogatec-Slatina, ki sta polna naravnih krasot.

Z ozirom na veliki gospodarski pomen te železnice so se tudi interesentje odločili za prav znatne materialne žrtve v svrhu finančne zagotovitve zgradbe in sta okraja Šmarje in Celje zagotovila vsak po 20 000 K, okraj Rogatec-Slatina pa celo 50 000 K.

Tudi ni prezreti in bodi s hvaležnostjo omenjeno, da tudi država in dežela ta projekt toplo pospešujeta ter sta zagotovila podpore po 300.000 kron, oziroma 400.000 kron.

Kakor že rečeno, je financiranje proge, kar je bo tekoło na avstrijskih tleh, že popolnoma zagotovljeno in je začetek zgradbe — ker so se prispevki dovolili s pogojem, da se zgradi proga od št. Jurja čez štajersko mejo do Krapine na Hrvaškem — odvisen samo še od tega, da se reši vprašanje o financiranju proge, ki bo tekla po hrvaških tleh.

Žal, da se ta utvar vsled počasnosti ogrske in hrvaške vlade še doslej ni rešile, kar bi utegnili spraviti ves projekt v nevarnost, zakaj interesentje so s svojimi prispevki vezani samo do konca prihodnjega leta.

Nadalnje odlašanje zgradbe omenjene železnice ali opustitev projekta vsled neresenega financiranja hrvaškega dela te proge, bi bil strašen udarec za šmarski in rogaško slatinski okraj in bi sprivil v nevarnost — to se lahko brez pretiravanja reče — celo gospodarsko eksistenco teh okrajev.

Z ozirom na te velevažne okoliščnosti prosim Njega ekselencio gosp. železniškega ministra, naj porabi ves svoj vpliv, da Nj. ekselencija gospod. ogrski trgovinski minister čim prej dovoli prispevek Ogrske in Hrvaške za zgradbo lokalne proge št. Jur (Grobčno) Krapina.

Ako ugodí vlada v bližnji prihodnosti tem opravičenim željam, bo to dokaz, da je dejanski in resno na tem, povzdigniti vse dežele duševno in gospodarsko, in da se nismo motili, ko smo zaupajoč njeni pravičnosti, glasovali za predloženi zakonski načrt. S tem končujem. (Živahno odobravanje.)

V Ljubljani, 24. junija.

Ugron proti trozvezi.

Bivši uradnik zunanega ministrstva Rimler je izdal brošuro, v kateri je razkril načrt posl. Ugrona, da bi se sedanja trozveza razbila ter se osnovala nova, v kateri bi bile Avstro-Ogrska, Francija in Rusija. Bajš se je pogajal z Delcassejem ter zahteval 150 milijonov za ustanovitev francosko-ogrške banke, več milijonov za podkup raznih glasil. Ustanoviti je name raval Ugron baje tudi novo stranko. Med

to?... Ker sem hotel pokazati, da povest, ki ima idejo, nikdar ne more biti prosta vseh takozvanih neverjetnosti in pa, da pokažem, — kaj se drugje sme, a pri nas ne sme!...

Povest „Z viharja v zavetje“ je pisana po načinu Zolove „Plodovitosti“, ker je zaokrožena, ker pride v njej ideja do zmage. Povdarjati pa morem pri tem, da povesti nisem pisal po Zolovem vzorcu baš tako malo, kakor po receptu, ki mi ga podtika čislana gospodična Zofka, temveč na podlagi teorije, kakor sem si jo sam zasnoval, kajti moja povest je bila par let pred končana, preden je bilo čitati Zolov roman...

In kaj sem hotel s to svojo povestjo? Kaj je vodilna ideja v njej?

Prav ima cenjena Narodova ocenjevalateljica, ki pravi, da je to nekak „Gegenstück“ Govekarjevega romana „V krvi“, dasi je bila povest v prvotni obliki izvedena že leta 1892. Moj namen je bil pokazati, da je med desetimi ljudmi morda devet slabotnih, omahljivih, podlih, a eden je vendar dober, močan, krepek in kreposten in da se odlikuje čisto baš oni toliko profanirani ženski spol po posebni čednosti in energiji volje Kdor v resnici pozna življenje, mi bo moral potrditi, da je tako! (Dalje prih.)

pismi na Rimlerja je baje tudi pismo Riegerja, ki je želel, da naj bi prišel ruski car na Dunaj in prisilil našo vladu, da nastopi proti Nemcem. Ugron je na to brošuro odgovoril, da si je Rimler vse izmislil ter da je vse laž. Afera zbuja največjo, senzacijo.

Ruski car gost Viljema II.

Na povabilo Viljema II. pride car Nikolaj k vojaškemu nemškemu vajam pri Gdanskem (Danzig). Kot preludij tega poseta pa je smatrati nemško oficirsko deputacijo, ki pojde v Peterburg k carju z novo uniformo, katero si car ogleda! Ta poset in sestanek obeh cesarjev se smatra dokazom, da je bil govor Viljema v Cuxhavernu utemeljen, da je mir v Evropi resnično za daljšo dobo zjamčen, in da so razmere med Nemčijo in Rusijo dobre. Med vojno na Kitajskem so nastale med Rusijo in Nemčijo že male napetosti, ki pa so se valed takta Rusov kmalu odpravile. Ko pa je car izrekel Walderseeju priznanje, je bila stvar docela aplanirana. Prijateljstvo Rusije do Francije in do Nemčije ter zveza med Nemčijo, Avstrijo in Italijo so najboljša poročila, da se v Evropi ni bati nobenih večjih dogodkov, ki bi rušili mir in red med državami.

Ruščina v nemški armadi.

Kako marljivo se goji na vojaških zavodih bavarskih in osrednjih ruski jezik, je že znano. Vlada pa je priznala potrebo ruščine z novim odlokom. Dala je namreč enoletnim prostovoljcem na razpolago, da pri končnem izpitu pokažejo svojo sposobnost v ruščini ali v angleščini. Seveda bode moralo biti v vseh dotičnih komisijah, ki sprašujejo prostovoljce, nekaj ruščine zmožnih častnikov. „Narodni Listy“ pišejo ob tej vesti: Gotovo govorimo iz duše vsemu češkemu narodu, da bi se napravil velik korak naprej, ako bi se na vseh srednjih šolah čeških uvedla ruščina kot obližaten jezik. Čehi bi bili za ruščino eo ipso, Nemci bi se ji ne ustavljali že radi pruskega vzora, a vlada bi bila tudi za ruščino, ko bi videla, da so Čehi in Nemci vsaj v eni točki edini. Potem takem je sedaj najprimernejši čas, da se uvede ruščina, meni češki ironist!

Vojna v Južni Afriki.

Miss Emily Hobhouse, ki je bila od novembra m. l. do nedavna v Južni Afriki, kamor je bila nesla po naročilu nekega dobrodelnega društva denar v podporo burskih žen in otrok, je popisala grozno stanje in velikansko bedo v taboriščih burskih ujetih žen in otrok. Hobhouse popisuje surovost in neusmiljenost svojih rojakov z najživejšimi barvami. Umrlijost med burskimi ženami in otroci je strašno velika. V Oranje je umrljivost 250 med 1000, v Transvaalu 120 med 1000, v Johannesburgu pa celo 435 med tisoč! Burske rodbine nimajo niti vode, niti slame, niti obleke. Tifus je med njimi nekaj vsakdanjega. Jetika pleni seveda najbolj. Hobhouse pa je opisala uprav ginjlive prizore v teh taboriščih, ki morajo simpatijo do Burrov le dvigniti. Čudno potem ni, da so mirovni shodi v Londonu velikanski, in da kričé sedaj že Angleži: „Živel Dewet!“ Sovrašstvo proti Chamberlainu in Kitchenerju narašča tudi po Angliji! Američanski kapitan Reichmann je opisal svoje doživljaje med Buri ter hvali njihovo junaštvo in vstrajnost, a graja nedostajanje discipline. Buri so še vedno izvrstni strelci, a boljši lovci kot vojaki. Njihovi voditelji pa so večinoma tujci. Napram angleškim ranjencom se vedejo vedno plemenito. Naseljevalna komisija za Južno Afriko je izdala poročilo, v katerem trdi, da treba poslati v Južno Afriko veliko število mož angleškega pokolenja, ki bodo zasedli važne kraje ter jo obljudili s svojimi družinami. Le z naselitvijo ohranijo Angleži Južno Afriko trajno. — „Daily Mail“ poroča, da je Dewet zahodno Kroonstada. Iz Pretorije pa poroča: Poveljnika Beyers in Uys sta severno od Pretorije združila svoje čete. Mali burski oddelki vedno krožijo okoli britskih predstraž ter plenijo ponoči živino. Iz Standertona poročajo, da ima kolona Greya v sosesčini Bethala (severno Standertona), skoraj vsak dan boje. Pri Mooilandu so Buri napadli oddelek lancashire polka in ubili ali ranili 21 mož. Dne 12. t. m. pa je pri Steenkamp Spruitu podpoveljnik Müller, ki je pod vrhovnim poveljništvom Viljoena, s 150 Buri zgrabil 300 Angležev. V par minutah je bilo vse končano. Presenečeni Angleži so se udali takoj. Müller se je že

prej odlikoval ter je v Helveciji takisto presenetil in premagal angleško posadko.

† Ivan Gogola.

Danes zjutraj ob polu šestih minil je gospod Ivan Gogola, o. kr. notar in mestni svetnik ljubljanski. Pretrpel je dolgo in mučno bolezen, in sam je najbolje vedel, da mu ni rešitve. Vedeli smo to vsi njegovi odkritosrčni prijatelji, ali vzlic temu nas je vest, da je za vedno šel od nas, pretresla in do solz ganila. Imel je obilo prijateljev, v prvi vrsti zategadelj, ker je prijateljstvo neprestano vračal z neomahljivim, nespremenljivim in zvestim prijateljstvom. Na drugo stran pa je bil napredni stranki v Ljubljani prvi steber. Ni silil posebno v javnost, ali v zatišji je toliko bolj uspešno, in kar je bilo časih dosti več vredno, trezno in premišljeno deloval za napredno stvar. Bil je dolgo vrsto let občinski svetnik našega mesta, in veliko let tudi člen upravnega sveta in ravnateljstva mestne hranilnice ljubljanske. Istotako je obilo deloval v mestnem magistratu, kakor tudi v odboru „Narodne Tiskarne“. Pri vsem tem javnem delovanju sta ga spremljali premišljenost in treznost, in tema njegovima lastnostima bilo je dostikrat pripisati, da se ta ali ona zadeva ni zavozila, kakor bi se drugače bila. Bil je tudi vzoren notar, tako da so mu kolegi izročili pred sedništvo notarske komore. Vodil je to predsedništvo v slovenskem duhu z odločnostjo in vstrajnostjo. Bil je z jedno besedo mož, ki ni samo svoji oboitelji dosti prerano umrl, umrl je prezgodaj svojemu narodu in pred vsem tudi svojim prijateljem, kojih solze se družijo s solzami blage žene ob smrtni postelji pokojnikovi! Da mu je lahka zemlja slovenska! Bela Ljubljana pa se ga bode še v poznih dneh spominjala!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. junija.

— Osebnosti. Deželnovladni svetnik v Ljubljani g. Feliks Schaschel je šel v pokoj in dobil tem povodom naslov dvornega svetnika. — Na njegovo mesto je prišel k deželni vladi vodja okrajnega glavarstva v Kočevju deželnovladni svetnik g. dr. plem. Thomann. — Okrajni glavar v Ljubljani g. Rudolf grof Margheri je dobil viteški križec Franc-Jozefovega reda. — Okrajni glavar v Kranju gospod dr. Mihael Gstettenhofer je imenovan vladnim svetnikom in prevzame vodstvo okrajnega glavarstva v Kočevju. — Postajenačelnik južne železnice v Trstu, gosp. Fr. Mahorčič je imenovan nadinspektorjem.

— Deželni zbor kranjski ima jutri 25. t. m. ob 9. uri dopoldne sejo. Na dnevnem redu je branje zapisnika zadnje seje, naznanila deželnozbornskega predsedstva, poročila deželnega odbora o proračunu deželne zaklada za leto 1901, o prenehanju sedaj veljavnega dogovora glede nastavljanja osebja za agrarske operacije, o preložitvi okrajne ceste med Spodnjimi in Zgornjimi Gorjani v cestnem okraju blejskem, o prenehanju pobiranja samostojne deželne naklade na žgane opojne pijače, o proračunu učiteljskega pokojninskega zaklada, o računskem sklepu muzejskega zaklada in o proračunu, o računskih sklepih ustanovnih zakladov in o proračunih Poročila finančnega odseka o pospeševanju vinarstva na Kranjskem, o proračunu zaklada deželne prisilne delavnice, o ustanovitvi treh deželnih ustanovnih mest v zavodu za gluhomene v Ljubljani, o računskih sklepih bolnišničnega, blazničnega, porodniškega in najdenškega zaklada, o peticijah: vodstva Lichtenturnove sirotišnice za podporo za zgradbo šolskega poslopja; učitelja Josipa Gorečana, da se plačuj njegov namestnik iz normalnošolskega zaklada; županstva na Studencu, da se ne zgradi nova šola pri sv. Primožu; bivšega diurnista Avgusta Jaka za podporo; gospodarskega odbora v Gorenjem Zemonu za podporo za popravilo Studenca; umirovljenega odgonskega sprevoznika Matije Epicha na izvišanje pokojnine; vodstva bol-

nice usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu za podporo. Poročila upravnega odseka o peticijah: županstva v št. Rupertu za podporo za napravo strelskih postaj; glavnega odbora društva živinozdravnikov na Dunaju za priznanje volilne pravice diplomiranim živinozdravnikom; konjačev na Kranjskem za zvišanje tarifa za konjače; o letnem poročilu deželnega odbora; § 6.: Občila.

— Ljubljanski občinski svet. Za jutri določena seja občinskega sveta se je z ozirrom na pogreb g. Gogole preložila na sredo.

— Istrski deželni zbor. „N. Fr. Pr.“ je dobila od nekega dež. poslanca istrskega, ki seve pripada laški stranki, poročilo, v katerem je rečeno, da Lahi ne pojdejo v v dež. zbor, dokler ne bo sklican v Koper. Tisti poslanec tudi trdi, da je bil deželni zbor sklican slovanskim poslancem na ljubav v Trst, kar pa je popolnoma neresnično.

— Smotri liberalizma. „Slovenec“ piše: „Španija je bila cvetoča, mogočna država, dokler je bila katoliška. A za celo stoletje ruje v njej framsonski liberalizem, hujska zoper cerkev, peha državo v ogromne dolgove, in dela revolucije. Sedaj pa ko se kažejo uspehi liberalnega gospodarstva, pridejo isti framsoni in dolže cerkev, da je ona kriva izgubljenih vojsk in državnih dolgov“. Človek ne ve, ali bi se smejal, ali jezil nad tako bedasto zgodovinsko falzifikacijo! Španija cvetoča država, dokler je bila katoliška! Morda za časa Filipov? Tako oslarijo more zapisati le katoliški teolog, ki si z blagoslovljeno slamo polni svojo črepinjo! Vse so zakrivali framsoni. Anglijo, Nemčijo in Severno Ameriko pa so prej kot ne katoliški samostani povzdignili do sedanjega blagostanja! „Slovenec“ mora imeti pravo teletarstvo za svoje naročnike, da si upa kaj takega zapisati. Ali vzlic temu prijatelji, ostane večna resnica: Španijo iz sesala je — katoliška cerkev — katoliška duhovščina, ki se že stoletja in stoletja valja polenuštvu, mej tem, ko grabi vse dohodke izmučenega naroda v svojo nenasitljivo bisago! To je historična resnica, in družega nič!

— Popravek. Na željo gospoda deželnega odbornika Povšeta popravljamo, da ni res, da bi mu bila duhovniška stranka naročila, da ne sme izdelati vsega, kar treba, da se ustanovi deželna zavarovalnica. Dotično poročilo se še ni moglo izdelati, ker nabrani material po mnenju celega deželnega odbora še ne zadošča, da bi se moglo priti do končnega sklepa v ti prevažni zadevi, ki bi za deželne finance lahko vsodepolna postala. Ko lojalno objavljamo ta popravek, moramo se nehote spominjati zadnjega „Domoljuba“, kjer se v lažnjivem uvodnem članku na lažnjiv način izkorišča zadevo bohinjskih kmetov. Ker poznamo družbo tonzuriranih lumpov okrog „Domoljuba“, vedeli smo že naprej, da se bode laž, kojo je „Slovenec“ skubal s pomočjo Schalkove interpelacije, do skrajne meje fruktificirala. „Naprednjaki hočejo bohinjskim kmetom planine in gozdove vzeti!“ S tem sedaj agituje „Domoljub“, o tem se bo agitovalo tudi pri deželnozbornskih volitvah! Sami dobro vedo, da lažejo, ali pri deželnozbornskih volitvah bodo na korist Pogajnika neprestano krulili: „Naprednjaki so hoteli bohinjskim kmetom planine in gozdove vzeti!“ Nam se le Bog smili, ki mora vsaki dan v dotiko stopiti s smrdljivimi rokami teh cerkvenih lažnjivcev!

— „Slovensko kmetско društvo za gornjegrajski okraj“ ima v nedeljo, 30. t. m. ob 3. uri popoldne pri Jož. Prazniku, p. d. Goveku v Kokarjah. Osnovni odbor je določil naslednji dnevni red: 1. „O položaju kmetov, zlasti v gornjegradskem okraju“, govori kmet. 2. Razlaganje pravil, namen in pomen novega društva. 3. „Nekaj o sadjereji“, govori strokovnjak, eventualno „O novem domovinskem zakonu. 4. „Ali sta naša državna poslanska storila to, kar sta nam pred volitvijo obljubila?“ Govor. 5. Sprejemanje novih članov v društvo. 6. Volitev: a) predsednika; b) 8 odbornikov in 5 namestnikov; c) 2 preglednikov. Vabilu je dostavljen tale poziv: Kmetje! Pristopite polnoštevilno v to društvo, ki je za Vas v gospodarskem in političnem oziru največjega pomena. Bodite složni in jedini, zakaj v slogi in v združenju kmetjskega stanu je velikanska moč! Ne dajte se premotiti od ljudi, ki vam hočejo le zlo in so nasprotniki kmetskemu stanu in njegovim težnjam! Prido-

Privajate društvu novih članov! Pridite polnoštevilno k ustanovnemu zboru! Dajte listič naprej drugim kmetom! Kmet s kmetom! Klerikalno „katoliško politično društvo za gornjegradski okraj“ je pod roko sklicalo za včeraj na Rečico zborovanje. Dan in kraj zborovanja se ni nikjer v nobenem časopisu naznanil, niti v „Slovenskem Gospodarju“. Cela stvar je bila tajna. Kako se je zborovanje izvršilo, ne vemo še danes. Po naključju smo izvedeli, da se je sklenilo dovoliti vstop le tistim, ki so dobili pismena vabila v zaprtem kuvertu. Gospodje so se torej bali dneva in luči. Česa so se neki tako zbal? Da, da, aféra „Posojilnice na Rečici“ je ljudstvu odprla oči!

— **Turnarska aféra v Idriji**, ki se vleče že skoro sedem mesecev, in smo o njej že poročali svoj čas, se bliža nekakemu koncu. V sredo, dne 26. t. m. bo namreč pred tukajšnjim deželnim sodiščem razprava proti 12 obtožencem, ker so baje turnarje s svinjasko repo nagnali, ne da bi jim kaj žalega napravili, dočim je turnarček Adenau, ki je iz dalje nad 40 metrov streljal in jedno osebo obstrelil, kratkoma izpuščen iz obtožencev. Povabljenih je skoro 40 prič, izvedencev in drugih, kakor bi se bilo zares prigodilo kako velikansko budodetstvo. To aféro opišemo natančneje po zaključku razprave, pri kateri bodo obtožene zagovarjali odvetniki gg. Triller, dr. Tavčar in dr. Tekavčič.

— **Vsesokolski shod v Pragi**. Člani ljubljanskega „Sokola“, ki se udeležijo slavnosti v Pragi, se odpeljejo v sredo dne 26. t. m. ponoči s kurirjem ob 11. uri 51. minut, oziroma s poštanim vlakom ob 12. uri 27. minut po noči, kakor kateremu bolje kaže. Na Dunaju pa se združijo in se odpeljejo skupno s češkim posebnim vlakom, ki se bode odpeljal v četrtek 27. t. m. zvečer že ob 8. uri 50. minut. To je vzrok, da se morajo ljubljanski Sokoli odpeljati že prej, kakor je bilo prvotno določeno, ker bi drugače ne imeli zveze z dunajskim posebnim vlakom. Na ta definitivno določeni vožni red, naj se blagovolijo ozirati drugi slovenski Sokoli, ki so se dozdaj prijavili. Na Dunaju se je prigrasiti za vozne listke pri društvu „Videnski Sokol“ (sokolska župa dolnorakonska, VI. Bez. Magdalenenstrasse 32. Vožna cena z Dunaja (državni Franc Jožefov kolodvor) v Prago in nazaj se je še nekoliko znižala.

— **Občinski odbor na Bledu** je v svoji seji dne 21. junija 1901 soglasno imenoval deželnega in državnega poslanca tajnega svetnika g. Josipa barona Schwelga v priznanje zaslug, ki jih je pridobil za novo bobinjsko železnico, častnim občanom.

— **Industrija na Gorenjskem**. Zgradba nove železnice v Tst je posebno velikega pomena za industrijalna podjetja na Gorenjskem. Pot v Trst postane po novi železnici dosti krajši in cenejši, kar pride pri velikih podjetjih silno v poštev. Samo kranjska industrijalna družba ima na mesec 400 vagonov tovrstnega prometa. Vsled zgradbe Bohinjske in Turske železnice postanejo prometne razmere za industrijalno družbo jako ugodne in družba se vsled tega tudi že pripravlja, da znatno razširi svoja podjetja. Občni zbor industrijalne družbe, ki se je vršil dne 14. t. m. je sklenil, zvišati delniški kapital od 10 milijonov kron na 12 milijonov. S to svoto se znatno razširita tovarni na Savi in Javorniku, pa tudi tovarna v Škedenju pri Trstu.

— **Drameljsko tolovajstvo pred sodiščem**. V soboto je bilo pri c. kr. okrajnem sodišču v Celji kazenska razprava proti napadalcem jurista Ivana Zabukovskega dne 12. maja v Dramljah. Izmed 9 obtožencev je bil le jeden — Janez Ribič iz Tinovca — obsojen v 10 dni zapora, drugi so bili oproščeni.

— **Izlet v Žalec in na Mrzlico**. Na dan sv. Petra in Pavla priredi „Slovensko planinsko društvo“ izlet v Žalec, od koder poseti zanimivo jamo „Pekel“, ki jo pri tej priliki podari lastnik, g. Kač, „Slovenskemu planinskemu društvu“. Izletniki se odpeljejo z opoludanskim brzovlakom v Celje, od tu pa se popeljejo z vozovi v bližnji Žalec. Drugo jutro, v nedeljo 30. junija, napravi se skupen izlet na goro Mrzlico, kjer ima „Slovensko planinsko društvo“ svojo kočjo. Iz Mrzlice se povrnejo kranjski izletniki na Hrastnik. Odbor vabi s tem k mnogobrojni udeležbi s prošnjo, naj bi se javili udeležniki odboru „Slovenskega planinskega

društva“ vsaj do četrtega, da se poskrbi za vozove in prenočišča v Žalou. Žalaski odbor za to slavnost je določil naslednji spored: Dne 29. junija: 1. Ob poln 3. uri popoldne sprejem gostov v Žalou (gostilna Hausenbichler). 2. Ob 3. uri skupni odhod k jedno uro od Žalca oddaljeni jami „Pekel“. 3. Pred jamo pozdrav gostov in otvoritev jame. 4. Ogled jame in vročitev iste v last „Slovenskemu planinskemu društvu“. 5. Prosto razveseljevanje pred jamo. 6. Zvečer skupna večerja pri Hausenbichlerju v Žalou. Dne 30. junija: 1. Ob 6. uri zjutraj odhod iz Žalca v Griže, tam je ob 6. uri sv. maša. 2. Ob 7. uri odhod na Mrzlico. 3. Na Mrzlici okrepčanje in prosta zabava. 4. Ob 2. uri popoldne odhod v Hrastnik, kjer je obed pri Rošu. Vstopnina v jamo znaša 1 krono za osebo. Oni gostje, kateri želijo dne 29. se udeležiti skupne večerje v Žalou, ali tam prenočiti, blagovolijo naj to poprej javiti odboru za otvoritev podzemeljske jame „Pekel“ v Žalou, da se potrebno preskrbi.

— **Slovenski klerikalci na Goriškem** ne mislijo dozdajnega deželnega poslanca Lapanja nič več kandidirati. Na njega mesto bodo kandidirali odvetnika dra. Frankota.

— **„Rokovnjače“ bodo igrali v Škedenju** prvo nedeljo meseca oktobra. V Barokovljah so se igrali dvakrat, v kratkem se bodo predstavljali tudi v Idriji. V Ljubljani so se igrali doslej šestnajstkrat. Ta izvirna narodna drama je dosegla dosedaj največ predstav izmed vseh domačih iger.

— **„V postojenski jeskyni“** je napis jako simpatično pisanemu podlistku „Narodnih Listih“ števil. 169. z dne 21. t. m. Feljton o Postojni in njeni jami je spisal g. VI. Rovinsky.

— **Enketa v c. kr. del. statističnem uradu** trgovinskega ministrstva bode dne 27. in 28. t. m. v zadevah posredovanja dela. Mestni magistrat odpošlje kot zastopnika k enketi magistratnega policijskega svetnika Fr. Podgorška.

— **Dirka kluba slov. biciklistov „Ljubljana“** je bila vzlic lepemu vremenu, in dasi je bil dobiček namenjen pogorelcem v Kropi, prav slabo obiskana. Vzrok temu je ginevanje biciklističnega športa, ki se opazuje povsod, ne le v Ljubljani. Dirke se je udeležilo samo 13 dirkačev.

— **Pevskega društva „Ljubljana“** velika gozdna veselica obnesla se je včeraj nad vse pričakovanje sijajno. Obširneje poročilo priobčimo jutri.

— **Poskušen umor**. V soboto ponoči ob 1/12. uro je bivši črevljarski mojster in sluga kranjske stavbne družbe Božidar Boskovič v podaljšanih Hilšerjevih ulicah dvakrat ustrelil iz revolverja na svojo ženo Marijo in jo jedenkrat smrtonovarno zadel. Krogla je običala v trebuhu. Božidar Boskovič in njegova žena v zadnjem času nista živela skupaj, ker se nista med seboj razumela. Prepirala sta se vedno in sta drug drugemu očitala zakonsko nezvestobo. Dne 22. t. m. je prišel Božidar Boskovič k svoji ženi in ji je izrazil željo, da bi se z njo sprijaznil. Povabil jo je v neko gostilno v Gradišče, kamor je ona pozneje tudi res prišla. Tukaj so črevljarska Boskovič in F. Smerkol ter njuni ženi pili do 1/12. uro, potem pa so šli domov. F. Smerkol in njegova žena sta šla v Hilšerjeve ulice proti Reharjevi hiši, Boskovič in njegova žena pa sta jo krenila po novih Hilšerjevih ulicah proti Bleiweisovi cesti. Ko sta prišla približno do srede ulice, stopil je Boskovič naprej, se obrnil in spustil zaporedoma dva strela na svojo ženo in zbežal. Strel je silil na Igiškem trgu službujoči policijski stražnik Anton Potokar, kateri je tekel v Hilšerjeve ulice in dobil tamkaj Marijo Boskovič, katera mu je povedala, kaj se je zgodilo. Žena je tožila, da čuti bolečine v trebuhu, in je še sama šla v spremstvu stražnika domov, v barako na Bleiweisovi cesti št. 12. Doma se je konstatiralo, da jo je krogla zadela v trebuh. Poklicali so zdravnika in jo prepeljali v deželno bolnico. Policija je mej tem zasledovala Božidarja Boskoviča, ki pa je tekel po večni poti v Zgornjo Šiško in se tam sam naznanil žandarmeriji. Le ta ga je aretovala in izročila deželnemu sodišču. Marija Boskovič je smrtno nevarno zadeta, in je malo upanja, da bi se ji rešilo življenje. Iz drugega vira se nam poroča še naslednje: Boskovič je po atentatu pribežal ves zasopel pred Čončkovo grajščino pod Rožnikom. Družina je šla že spat, a pred hišo sta sedela v pogovoru še

dva gospoda, katerih jeden stanuje v gradu. Boskovič ju je prosil, naj mu dasta piti, ker je silno žejen. Gospoda sta mu ustregla, nato je Boskovič povedal, da je svojo ženo obstrelil, ter da se gre sam javit orožnikom. To je tudi storil.

— **Pomoč v nevarnosti**. Pri vojaški vaji v Stepanji vasi pri Ljubljani sta se v petek prevrnili dva čolnčiča, v katerih so bili trije vojaki. Dva sta bila hitro spravljena na kopno, tretji pa se je zapletel mej vrvi tako, da bi bil gotovo utonil, ako bi ne bil navzočni nadporočnik hitro v vodo skočil in ga oprostil. Nadporočnik bi bil kmalu sam utonil.

— **Z rešilnim vozom** so včeraj zvečer prepeljali s kolodvora v deželno bolnico davčnega praktikanta Julija Novaka iz Velikih Lašč. Igral se je doma z nabasanim revolverjem, in le ta se je sprožil in ga je krogla zadela v prsa.

— **Nezgoda na dirkališču**. Pri večerajšnji kolesarski dirki na dirkališču so trešili kolesarji Josip Reberski, A. Grassi in S. Spiel skupaj in padli. Sleđnja dva sta se na rokah lahko poškodovala.

— **Na policijski stražnici je porodila** v soboto popoldan delavka Polona Finkova. Na poti v bolnico so jo prijeli popadki in policaji so jo spravili na stražnico, kjer je porodila, predno sta prišla poklicana babica in zdravnik. Prepeljali so jo z rešilnim vozom v deželno bolnico.

— **Z vilami napadel je premogarski hlapec Ivan Novak** na Poljanski cesti št. 52. svojega sohlapca Franceta Majceta. Ranil ga je na glavi in na roki.

— **Dva voznika sta skupaj trčila** z vozoma v soboto popoldne na vogalu Kolodvorskih ulic in sv. Petra cesti. Konj jednega voznika je bil poškodovan.

— **Kres na vrbi**. Delavec Alojz T. splezal je bil včeraj zvečer na neko vrbo in je na vrbi sedeč z žveplenkami „prižgal kres“. Naenkrat mu spodrsne in on telebi na tla. Poškodoval se je tako, da so ga prepeljali v deželno bolnico.

— **Nepreviden voznik**. Včeraj zvečer je v Wolfvih ulicah hlapec Mihael Pleško tako neprevidno vozil, da je podrl na tla zidarja Ivana J. Cesockia in ga povozil.

— **Izgubljene reči**. Na poti z Rožnika v mesto je izgubila neka dama zlato zapestnico.

— **Ogenj bi bil skorej nastal včeraj popoldne** v Gradišču št. 6. Spravili so bili živ pepel za skrinjo, katera je začela goriti in so tla pregorela. Oganj so pravčasno opazili in pogasili.

* **Zagrebska dečka pri „Barnumu“**. 15 letnega Franja Ferkoviča in 14 letnega Josipa Špoljareca je cirkus Barnum in Bailey tako očaral, da sta sklenila, da se mu pridružita. Skrila sta se torej v neki železniški voz posebnega vlaka, ki je vozil Barnumovo prtljago v Ljubljano. Na potovanju sta trdno zaspala, ko ju je nakrat neki član cirkusa vzbudil ter vprašal, kako sta prišla v voz. Povedala sta, da bi za vse rada postala cirkuška telovadca, in Amerikanci so ju vzeli seboj. Toda že v Celovcu sta se naveličala dečka tega življenja, ušla sta; v Celju pa ju je zaprla policija, kateri sta tudi ušla ter jo primahala zopet nazaj v Zagreb.

* **Bogat blagoslov**. Iz Prage poročajo, da živi v Kral. Vinogradih 51 let stari stavbni paznik F., ki je imel s svojo sedaj 39 let staro, močno in zdravo ženo že 21 otrok. Žena je rodila dvakrat trojčke, šestkrat dvojčke in trikrat po enega otroka. Vsi otroci, mati in oče so zdravi in čvrsti.

* **Morilec Sienkiewiczove tašče**. Kakor je poročal „Narod“ pred letom, je umoril nekdo v Varšavskem vlakcu bogato rusko posestnico, gospo Wolodkovicz, taščo pisatelja Sienkiewicza. Morilca dolgo časa niso mogli dobiti. Naposled so ga vendar zasledili, in sicer je bil neki Mališev, kateri je bil sedaj v Odesi obsojen na dosmrtno ječo. Takoj po tej obravnavi se je začela proti Mališevu druga obravnav. Umoril je namreč tudi nekega orožnika, kateri ga je hotel zapreti radi prvega umora.

* **Živino streljali bodo menda odslej**, mesto, da bi jo pobijali in klali. Ustrelili jo lahko vsakdo in sicer hitro ter skoro brez bolečin za dotično žival. Nastavitil jej je treba samo aparat na čelo ter udariti s kladivom na užigalico. Strel gre skozi glavo preko hrbtenice, in žival je takoj mrtva. Poka ni nobenega, strel ima kaliber 8 mi-

limetrov in velja 15 vinarjev. Poskusi v Pragi so se prav dobro obnesli.

* **Osveta opatinje**. V Parizu je bral v sredo zjutraj opat Fouhard mašo. Ko je klečal pri oltarju, se mu je približala črna občečena, s pajčolanom zastrita dama ter ga je udarila s težkim kladivom dvakrat po glavi. Duhovnik se je zgrudil onesvečen na tla, napadalka pa je hotela urno zbežati, a so jo še ujeli. Imenuje se Marija Amosse, stara je 40 let ter je bila prej opatinja. Opat je delal na to, da so jo iz reda odpustili, vsled česar se je hotela nad njim maščevati. Opat bode bržčas umrl.

Telefonska in brzojavna poročila.

Jesenice 24. junija. Danes zjutraj ob 7. uri se je na kranjski strani začelo kopanje predora skozi Karavanke.

Mozirje 24. junija. Obč. odbor mozirski je danes v odborovi seji enoglasno sklenil, izraziti nezaupnico kmetškemu posl. vitezu Berksu in narodnim štajerskim deželnim poslancem. Prvemu radi preziranja železnice Rečica-Savinjska dolina-Kamnik. Drugim radi nedelavnosti in abstinence.

Občinski odbor.

Dunaj 24. junija. Stürgkhov list diktira v svojem listu dru. Körberju za jesensko zasedanje naslednje: Vlada mora brez večine, ministrstvo se ne sme rekonstruirati in s Čehi se vlada ne sme pogajati. Zajedno pa zahteva, da mora državni zbor rešiti proračun in carinsko pogodbo z Ogrsko.

Dunaj 24. junija. Od merodajne in verodostojne strani se je izvedelo, da je Rimmler v službi berlinskega ministrstva zunanjih del, in da je njegova brošura, ki je obudila tolika senzacijo, izšla na troške nemške vlade v namen, kompromitirati avstrijske in ogrske nasprotnike trozveze.

Dunaj 24. junija. Ogrski ministrski predsednik Szell pride jutri sem, da poroča cesarju o političnem položaju na Ogrskem in dobi privoljenje, odgoditi v petek zasedanje državnega zbora.

Praga 24. junija. Poslanec dr. Kramář je imel včeraj v Nemeckem brodu govor, v katerem se je izrekel jako pesimistično o položaju, ki nastane v jesenskem zasedanju državnega zbora.

Pariz 24. junija. V noči od sobote na nedeljo, ko je ministrstvo Waldeck-Rousseau praznovalo drugo leto svojega obstanka, je francoski senat s 173 proti 99 glasom sprejel zakon o kongregacijah.

Berolin 24. junija. Vlada je že predložila zveznemu svetu novi carinski tarif. Vlada je proti temu, da bi se carina na žito zvišala na 5 mark, kakor zahtevajo agrarci, pač pa predlaga zvišanje carine na druge kmetijske pridelke in na živino.

Berolin 24. junija. Listi poročajo, da tečejo sedaj pogajanja v namen, da bi nemški cesar sprejel Krügerja v avdienci.

London 24. junija. Poročila iz Južne Afrike naznanjajo, da se nahaja kacic 10.000 Burov na severu kapske kolonije in da se Burom pridružuje vedno več Afrikanderjev.

Bratje Sokoli!

Dne 28., 29. in 30. junija t. l. bode v zlati Pragi

Vsesokolski shod

kategora se, kakor prejšnjih takih shodov, udeleži po odposlanstvih tudi slovensko sokolstvo, da s tem dejansko osvedoči bratovsko vez, ki ga druži z vrlim češkim sokolstvom.

Podpisani odbor vabi, da se tega shoda udeležite, kolikor možno mnogobrojno.

Iz Ljubljane se odpeljejo Sokoli v sredo 26. po noči ob 11. uri 51 min. s kurirjem, oziroma ob 12 uri 27 min. po noči s poštanim vlakom, z Dunaja pa dne 27. t. m. ob 8. uri 50 min. zvečer z drž. kolodvora Franc Jožefove železnice.

V Ljubljani, dne 24. junija 1901.

Na zdar!

Odbor.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda. Narodna Tiskarna v Ljubljani 10 kron mesto venca na krsto umrlemu svojemu dolgoletnemu odborniku, gosp. Ivanu, Gogoli, c. kr. notarju v Ljubljani. — Uradniki mestne hranilnice ljubljanske, namesto venca na krsto umrlega podpredsednika g. Ivana Gogole 24 kron, in sicer: Hrast Ivan 5 K, Trstenjak Anton 3 K, Pretnar Fran 5 K, Kuralt Josip 4 K, Sušnik Evgen 2 K, Šusteršič Anton 2 K, Abulner Fran 2 K, Trtnik Vilko 1 K. — Skupaj 34 kron. — Hvala!

Za Prešernov spomenik. Narodna Tiskarna v Ljubljani 10 kron mesto venca na krsto umrlemu svojemu dolgoletnemu odborniku gosp. Ivanu Gogoli, c. kr. notarju v Ljubljani. Hvala!

Za „Radogojca“. Mesto venca na grob svojemu prijatelju Ivanu Gogoli, daroval je župan Hribar, dijaškemu podpornemu društvu „Radogojca“ 25 kron.

30.000 kron je glavni dobiček **Concordia-loterije**. Opozarjamo svoje čitatele, da bode srečkanje **neprekliceno dne 25. junija 1901.**

Umrli so v Ljubljani:

Dne 20. junija: Marija Mezek, dekla, 67 let, Karunove ulice št. 6, srčna hiba. — Ivana Kocijančič, delavčeva hči, 35 let, Trnovski pristan št. 14, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 20. junija: Alojzij Hiris, mizarski vajenec, 18 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Vidna nad morjem 906-2 m. Srednji srčni tlak 758-0 mm.

Juni	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Močnina v 24 urah
22	9. zvečer	735.8	17.7	sl. zahod	skoro jas.	0.0 mm.
23	7. zjutraj	735.4	14.3	sl. jug	jasno	0.0 mm.
	2. popol.	733.8	26.1	sr. jug	del. oblač.	0.0 mm.
24	9. zvečer	734.2	20.7	brezvetr.	del. jasno	0.0 mm.
	7. zjutraj	735.3	18.2	sl. jug	jasno	0.0 mm.
	2. popol.	734.8	29.2	sl. jug	pol. oblač.	0.0 mm.

Srednja temperatura sobote in nedelje 18.7° in 20.4°, normale: 18.5° in 18.6°.

Dunajska borza

dne 24. junija 1900.

Skupni državni dolg v notah	98.30
Skupni državni dolg v srebru	98.15
Avstrijska zlata renta	117.90
Avstrijska krona renta 4%	95.75
Ogrska zlata renta 4%	117.90
Ogrska krona renta 4%	93.05
Avstro-ogrski bančni delnice	1888 —
Kreditne delnice	660 —
London vista	239.80
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.32
20 mark	23.66
20 frankov	19.03
Italijanski bankovci	90.65
C. kr. cekini	11.31

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane j.ž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, od 15. junija do 15. septembra v Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 m popoldne v Podnart-Krope. Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. — **Proga v Novomestu in v Kočevju.** Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto-

Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 6. uri 55 m zvečer v Novomesto, Kočevje. — **Príhod v Ljubljano j.ž. kol. Proga iz Trbiža.** Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Solnograda, Linca, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Lipske, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak z Dunaja, iz Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38 m zvečer iz Podnart-Krope. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osonni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 48 m zvečer, istotako. — **Odhod iz Ljubljane j.ž. kol. v Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m in ob 10. uri 25 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Príhod v Ljubljano j.ž. kol. iz Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (4)

Št. 19.673.

(1322—3)

Razglas.

Vsled sklepa magistratnega gremija z dné 14. junija 1901

premestilo se je stajališče dela iskajočim poljskim delavcem, koscem, žanjicam itd. odslej z Marijinega trga

na cesarja Jožefa trg.

To se daje na znanje.

Mestni magistrat ljubljanski
dné 18. junija 1901.

Na Sv. Petra cesti št. 6

oddasta se (1335—2)

prodajalnica in stanovanje

s 4 sobami v I. nadstropji za november. Poizve se v isti hiši pritlično.

Knjigovodja

se vsprejme (1341—2)

v „Valjičnem mlinu v Kranju“.

Gospa **Antonija Gogola** roj. **Knez** javlja v svojem in v imenu svojih hčer **Anice** in **Vide** ter sorodnikov, prežalostno vest, da je njih ljubljani soprog, oziroma oče, svak in stric, gospod

Ivan Gogola

c. kr. notar, hišni posestnik, predsednik not. zbornice, podpredsednik mestne hranilnice in občinski svetovalec

danes ob 6. uri zjutraj, po daljši, mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega rajnega bode v torek, dne 25. junija, ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti, Rimska cesta št. 13, na pokopališče k sv. Krištofu.

V Ljubljani, dne 24. junija 1901.

(1351)

Žalujoči ostali.

Ravnateljstvo mestne hranilnice ljubljanske javlja prežalostno vest, da je umrl nje upravni odbornik in velezaslužen podpredsednik, gospod

Ivan Gogola

c. kr. notar, predsednik notarske zbornice itd.

ki si je pridobil nevenljivih zaslug za uspeh in procvit našega zavoda.

Pogreb bode v torek, dné 25. junija, ob 6. uri popoldne, iz hiše žalosti, Rimska cesta št. 13.

V Ljubljani, dné 24. junija 1901.

P. v m.!

(1352)

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani naznanja tužnim srcem prežalostno vest, da je blagorodni gospod

Ivan Gogola

upravni odbornik „Narodne Tiskarne“, c. kr. notar, hišni posestnik, predsednik not. zbornice, podpredsednik mestne hranilnice in občinski svetovalec

danes ob 6. uri zjutraj, po daljši, mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega rajnega bode v torek, dne 25. junija, ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti, Rimska cesta št. 13, na pokopališče k sv. Krištofu.

Bodi mu lahka, zemlja domača!

V Ljubljani, dne 24. junija 1901.

Podpisana c. kr. notarska zbornica naznanja s tem, vršeč svojo častno dolžnost, da je nje predsednik, gospod

Ivan Gogola

c. kr. notar, podpredsednik mestne hranilnice, občinski svetovalec itd. v Ljubljani

danes ob 6. uri zjutraj, po daljši, mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega rajnega bode v torek, dne 25. junija, ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti Rimska cesta št. 13 na pokopališče k sv. Krištofu.

V Ljubljani, dne 24. junija 1901.

C. kr. notarska zbornica za Kranjsko:

Ivan Plantan
podpredsednik.

(1354)

Društvo „Pravnik“ javlja svojim članom tužno vest, da mu je umrl danes v jutro njegov zvesti član in zaslužni, mnogoletni društveni blagajnik in odbornik, preblagorodni gospod

notar

Ivan Gogola.

Delovanju rankega ohrani društvo trajen, hvaležen spomin.

Pogreb se bode vršil jutri v torek, 25. junija, popoldne ob 6. uri iz hiše št. 13 na Rinski cesti.

V Ljubljani, dné 24. junija 1901.

(1353)

Žrebanje že jutri!

Concordia-srečke à 1 krono

Glavni dobiček

kron **30.000** vrednosti.

priporeča (1083—19)

J. C. MAYER
v Ljubljani.